

Pouť katechetů do Krakova

Již na podzim minulého roku byla katechetům nabídnuta pouť do Krakova. Já sama jsem si dlouho myslela, že nepojedu; nakonec jsem jela a dobře jsem udělala.

Vyjeli jsme v pátek 13. května a byli s námi samozřejmě i ti, kteří náboženství neučí. Vyráželi jsme brzy z Českých Budějovic a zastavovali jsme se ještě v Táboře, v Kamení a v Pelhřimově. Už v autobuse jsme se seznámili s naším duchovním průvodcem P. Mariuszem Piwowarczykem, OMI. Obdivovali jsme jeho aktivitu, neúnavnost a pohotový úsměv na tváři. Zatímco my jsme poklímávali (a podle toho vypadala i společná modlitba růžence), otec Mariusz byl pořád ve střehu.

Prvním bodem našeho programu v Polsku měla být Wieliczka se solnými doly. Na návrh otce Mariusze jsme se však již páteční odpoledne zastavili v Lagiewnikách, ve Světovém centru Božího milosrdenství, abychom si tam mohli nakoupit nějaké svaté obrázky i v češtině a jiné dárečky pro své blízké. V neděli totiž v obchodě sestříčky nejsou. A tak jsme hned zpočátku mohli uctít ostatky sv. Faustyny. V kapli Umučení Krista jsme měli mši sv.

Svatá brána v Centru Božího milosrdenství Lagiewniki

Navečer jsme s obdivem procházeli solné doly, uváděla nás v úžas všechna ta práce přírody i lidí – solné sochy, kaple, krápníky či ukázka práce při těžbě.

(Jednu chvíli povídala paní průvodkyně - Polka mluvící česky, že dětem vypráví, když budou zticha, uvidí permoníky při práci; nám, dospělým, nic takového říkat nebude. Jedna poutnice k tomu uvedla, že je spíš s podivem, že to dílo permoníků není.)

Na sklonku dne jsme byli dovezeni do hotelu.

Po první noci a po vydatné snídani jsme šli do blízkého kostela sv. Josefa na mši sv. a pak hurá za poznáváním Krakova. S průvodkyní a českým překladem otce Mariusze jsme poznali Wawel – krakovský hrad, katedrálu, kryptu s uloženými ostatky králů, ale také prezidenta Kaczynského a jeho choti, kteří zemřeli při letectvé nehodě ve Smolensku, a také kostel Nanebevzetí Panny Marie, univerzitu a další. Mohli jsme se pak libovolně procházet Krakovem, ale jen tolik, abychom se pak zase našli. Nemohli jsme opomenout čokoládu Wawel nebo Wedel, jiní zas chtěli ochutnat polské jídlo bigos. Někteří pak ještě měli duchovní zážitek noční adorace a mše sv. v kostele sv. Josefa.

Neděle plně patřila Božímu milosrdenství, i když po ránu byla ještě trocha historie, v místní židovské čtvrti. Do jedné synagogy jsme nahlédli a prohlédli jsme si i hřbitov. Na židovských hrobech nejdeme živé květiny, ale kamínky z různých cest jako připomínku na putování Izraele pouští a toho, že národ byl často ve vyhnanství a tedy na cestách.

Cílem naší pouti byly tedy Lagiewniki. V jedné z kaplí pod bazilikou Božího milosrdenství jsme měli mši sv. Bylo zajímavé pozoro-

Lagiewniki

vat, jak v několika kaplích kolem probíhalo více mší sv. současně (samozřejmě až poté, co jsme prožili tu svoji). Potom jsme měli více času prohlédnout si celý prostor a vyjet či vyjít nahoru na vyhlídkovou věž a vidět Krakow jako na dlani. Také se jistě našla chvílička na ztišení a na modlitby. Nakoukli jsme i do cely, kde sestra Faustyna žila.

Po poledni jsme přejeli do Centra sv. Jana Pavla II. „Nebojte se“. Na Světové dny mládeže se Sv. otcem v létě se zde staví most,

Pokračování na další straně.

Centrum sv. Jana Pavla II.

Pouť katechetů do Krakova

Před židovským hřbitovem u synagogy v Krakově.

Pokračování z 3. strany obálky.

aby se mohlo přecházet, my jsme zatím museli jet autobusem. Tam na nás čekaly jiné duchovní zážitky: dolní kostel s velkými obrazy zachycujícími důležité události z života Jana Pavla II. a s náhrobní deskou, která byla do blahořečení Jana Pavla II. na jeho hrobě v kryptě svatopetrské baziliky. Na desce je replika misálu, který je zachycen tak, jak byl otevřený při jeho pohřbu, a dovnitř jsou vloženy ostatky Jana Pavla II. (ampulka jeho krve).

V horním kostele s freskami otce Marka Rupnika jsme stihli litanie k sv. Janu Pavlu II. V kapli svatyně jsou vystaveny různé předměty, které polský papež používal, například papežský kříž, ornát a mitra, kříž z jeho soukromé kaple, u kterého se modlil při své poslední křížové cestě z Kolosea v roce 2005. Je zde vystavena také zkrvavená klerika s dírou od kulky, kterou měl Jan Pavel II. na sobě při atentátu 13. května 1981. Dveře do kostela jsou z bronzu a znázorňují Jana Pavla II. v doprovodu svatých a blahoslavených, jež kanonizoval a blahořečil právě on.

Spodní kostel v Centru sv. Jana Pavla II.

Centrum se začalo stavět na místě, kde papež, ještě jako mladý Karol Wojtyła, pracoval v chemickém závodě Solvay. Za tím je také postaveno muzeum a rozhledna. V budoucnu se plánuje konferenční centrum, poutnický dům, rehabilitační dům a hotel. Bylo toho dost na přemýšlení a já sama to vstřebávám ještě teď.

Po cestě z Krakova jsme se stavili ve Wadowicích, v rodném městě sv. Jana Pavla II. V kostele zrovna končily křtiny, tak jsme se pomodlili ju křtitelnice, v níž byl jako malý pokřtěn, nebo ve vedlejší kapli s jeho ostatky.

Na náměstí před kostelem se konaly oslavy výročí Jana Pavla II. (výročí atentátu a narozenin, které by oslavil 18. května).

A pak už následoval návrat - s několika zastávkami byla naším cílem naše krásná česká zem a ještě krásnější jižní Čechy.

Za všechny poutníky děkuji Martině a Olze z Diecézního katechetického střediska a otcí Mariuszovi. Bylo to moc pěkné.

Také děkuji Bohu za všechny milosti, kterých se nám dostalo a které jsme mohli vyprosit. Určitě jich nebylo málo, vždyť jsme prošli pěti branami milosrdenství (v bazilice Božího milosrdenství, v bazilice sv. Jana Pavla II. v krakovské katedrále, v kostele Nanebevzetí Panny Marie a ve Wadowicích).

Iva Hojková

Společná fotografie před odjezdem z Lagiewniku do Wadowic.